

Sedan ett drygt halvår är Mimmi kyrkorådets ordförande. Möt en före detta ragggarbrud från Nässjö, som är bra på att navigera i livet.

PORTRÄTTET s 4-5

Mötesplats Ukraina har öppet varje måndag i Brännkyrka församlingshem. Många hittar hit.

s 6

Sara vill berätta, om Gud. Som präst gör hon just det. En buddistisk munk gav henne värdefull hjälp att hitta sin uppgift.

JAG & GUD s 8

Brännkyrkabladet

Information från Brännkyrka församling

Svenska kyrkan • december 2022

Nyårskryss! s 7

Vad gör en ungdomsassistent?
s 8

Lär dig måla ikoner
– ny kurs i vår. s 3

Nästa
POP&VIS-KÖR
startar i januari!
s 3

BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

Där tid och evighet möts

s 6

Jag skriver i locket

När sista julgranskulan hittat tillbaka ner i jullådan så skriver jag i locket. Min mamma gör likadant och döttrarna har börjat på egna lock. Jag gör en kort summering av det år som gått, vilka i storfamiljen som firat jul var och om den var vit. Där står något om det som blev bra under året och det som jag fortsatt kämpat med. Den här gången något om barn som tagit examen, föräldrar som firats och syskon som flyttat hundratals mil bort. Den enklaste formen av årskrönika som hjälper mig att komma ihåg årtal och viktiga händelser. Locket rymmer mitt liv.

Locket hjälper mig också med perspektiv. Det som varit viktigt på riktigt träder fram. Det svåra får ord och glädjen över det som blev bra gör sig påmind. Den stora världens händelser ger genom några rader avtryck i min mindre värld. Lite pretentiöst så skulle min jullådas lock kunna sägas vara djupdimensionen av mitt liv. Den där nivån av liv som hela tiden levs och är närvarande men som jag inte alltid hinner registrera när tempot är högt och utrymmet för reflektion är begränsat. Vi människor är så mycket mer än våra prestationer och våra tillkortakommanden. Inom oss öppnar sig ju valv efter valv, som Tomas Tranströmer skrivit.

Längst ner i jullådan brukar krubban hamna. Min pappa har byggt den och med jämna mellanrum får halmen på taket bättras på. Kameler, herdar, vise män och det lilla spinkiga Jesusbarnet lindas in i silkespapper och får vila till nästa år. Julens berättelse är

förunderlig. Hur det ogripbart gudomliga blir en liten människa helt beroende av omgivningens omsorg och varma händer. Som att himmel och jord måste komma närmare varandra för att Gud så intensivt längtar efter oss människor. Eller att Gud måste få en kropp för att vi människor ska fatta att Gud är här. Fast det blåst en varm vind från evigheten in i varenda jordisk partikel ända sedan skapelsens morgon.

När locket är skrivet är det dags att ta sig an vardagen igen. Jag vet att jag har några saker att göra som blir svåra. Jag känner oro inför händelser omkring mig, både nära och långt borta. Samtidigt känner jag en stor tacksamhet. Jag vet att mitt liv i djupet hör ihop med allt annat levandes liv. Att det är en gåva men också ett stort ansvar. Jag grubblar mycket på hur jag ska kunna göra den här världen lite bättre. Jag vet att vi kommer behöva hjälpas åt.

Brännkyrka församling vill vara en plats där tid och evighet möts, en plats där vi allihop ska kunna tanka hopp och kraft. Det gudomliga är så nära det jordiska som luften vi andas och som hjärtat som slår innanför bröstet, så ensamma är vi inte. Men jag behöver bli påmind om det som står i locket på min jullåda, att det mitt i allt knöligt som är livet, finns en kraft i tillvaron som gör livet möjligt och emellanåt riktigt gott. Jag tror faktiskt att Gud är med oss!

Eva-Karin Fackel Sandor

KYRKOHERDE

Många tillfällen till drop in-dop

Dopet är för alla, en möjlighet oavsett ålder. Välkommen till vårens drop in-dop i Brännkyrka kyrka! Minimal planering för er, vi ordnar allt det praktiska, inklusive dopfika. Ingen förbokning behövs. En vacker medeltida kyrka, präster, musiker, vaktmästare och dopvärdar väntar på er. Drop in-dopet är helt avgiftsfritt. **Lördagarna 21 januari, 18 februari, 18 mars, 22 april, 27 maj 10.00–11.30.**

Mer info på brannkyrka.org/dop

FOTO: NEIRON/MOSTPHOTOS

Så att vi aldrig glömmet

Lördagen den 27 januari 1945 befriades fånglägret Auschwitz-Birkenau. Varje år den här dagen hålls manifestationer och sammankomster av olika slag för att vi tillsammans ska minnas dagen som kommit att kallas förintelsens minnesdag. 2023 är det 78 år sedan. Brännkyrka församling bjuder in till två sammankomster i anslutning till och med anledning av denna årsdag.

Spela aldrig Mozart – så länge jag lever!

Paolo Levi, berömd violinist, har spelat i alla stora konsert-hus runt om i världen. På sin repertoar har han musik av alla de stora mästarna – utom Mozart. Han har aldrig spelat Mozart inför publik. Varför?

Här är den starka berättelsen om musikerna som spelade för livet. Hur de undkom förintelsen, för att de var just musiker. Hur de tvingades spela för bödlarna – och för sitt eget folk på väg mot gaskamrarna. En föreställning som sätter ljus på frågan om alla människors lika värde, och vikten av att vi tillsammans värnar ett demokratiskt samhälle. MEDVERKANDE: Ewa Carlsson & Bo Lindell, Musikteater 89

MÖTESPLATS *Brännkyrka*

14.00 torsdag 26 januari i Brännkyrka kyrka
Fri entré

Från 13.00 fika i församlingshemmet, avgift 30 kronor

Kammarmusik till minne av förintelsens offer

I fånglägret Theresienstadt var, bland många andra, kompositörerna Pavel Haas, Hans Krasa och Viktor Ullmann internerade. Under sin tid i fångenskap skrev de flera verk som uppfördes i lägret och som idag spelas världen över.

En konsert med stråkkvartetter av dessa tonsättare. Mellan satserna läser skribenten och författaren Maciej Zaremba ur sin bok "Huset med de två tornen". Texterna skildrar mammas och mormoderns flykt undan förintelsen och kriget i Polen.

MEDVERKANDE: Elin Emtell Rubinsztein & Alva Press *violin*
Anna Rubinsztein *viola* • Andreas Lavotha *cello*
Maciej Zaremba *läsning*

16.00 söndag 29 januari i Brännkyrka kyrka
Fri entré

Svenska kyrkan

BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

POSTADRESS

Box 64, 125 22 Älvsjö
telefon 08-447 11 00 vx

växeln är öppen må–fr 9.00–17.00.

e-post: brannkyrka.info@svenskakyrkan.se

BESÖKSADRESSER

Brännkyrka kyrka och församlingsexpedition
Göteborgsv. 189–191, Älvsjö
besökstid må–fr 9.00–11.30, 12.30–15.00
Vårfrukyrkan med församlingslokaler
Fruängens kyrkogata 1–7, Fruängen C.

För kontaktuppgifter till alla medarbetare se www.brannkyrka.org

VI FINNS PÅ

 facebook

 Instagram

 twitter

BRÄNNKYRKABLADET utges av Brännkyrka församling Svenska kyrkan fyra gånger per år. Redaktör: Kari Malmström. Ansvarig utgivare: Eva-Karin Fackel Sandor. Tryck: Printografen, Halmstad. Distribution: Postnord.

Vi kan bära varandra

För ett drygt år sedan bjöd vi in till framtidsspaning. Webbenkät och snacka-kyrkan-kvällar. Vi skulle hitta Brännkyrka församlings väg framåt, med så stor delaktighet som möjligt för dig som församlingsmedlem.

HUR BLIR KYRKAN RELEVANT FÖR DIG?

Frågan var öppen och det kom många inspel. I webbenkätens svar var det tydligt att Öppna förskolan gärna får ha öppet 24/7. Lika tydligt var att många söker fördjupning och vill bena i svåra frågor, studera bibeln, lära sig mera. Värt att nämna är också att många är glada över det gudstjänstliv och den kyrkomusikaliska verksamheten som finns!

Ett drygt år sedan. Så mycket har hänt sedan dess, som rubbat "den vanliga lunken". Omikron-nedstängningen tvingade oss till paus. Enligt plan skulle hela församlingen

medarbetarlag jobbat tillsammans i tre dagar i januari 2022 på en kursgård, för att formulera det som kallas FÖRSAMLINGSINSTRUKTION.

Ett krångligt (och lite "kyrkiskt") ord – men egentligen inte krångligare än vilket styrdokument eller vilken handlingsplan som helst, även om de kallas något annat i näringsliv och förvaltning. Det handlar helt enkelt om att tröska ner viktiga vägval och hyfsat mätbara mål för en fyraårsperiod framåt.

I vårt arbete med församlingsinstruktionen skulle alla inspel från framtidsspaningen med. Och de kom med! Även om arbetet på kursgården blev av först i augusti... Tack till er alla som bidrog med delaktighet och synpunkter! Nu har vi en plan, och du hittar den på vår hemsida brannkyrka.org/FIN →

Där tid och evighet möts – så sammanfattar vi församlingsinstruktionen, och Tore berättar mer om det på sidan 6.

Nu är nu. Pandemin börjar kännas avlägsen, men strax därpå kom Ukrainakriget, och nu helt förändrade ekonomiska förutsättningar för många av oss. Det kan kännas som "Pestens tid", i flera bemärkelser. Många känner sig utsatta, och upplever nöd. Men kyrkan är evig, och Gud finns. Din församling finns, vi finns.

Jag som kommunikatör fortsätter att tillsammans med min digitala kollega Stefan berätta för dig om vad vi gör och kommer att göra. Kanske blir inte 2023 ett "nådens år". Men det kan bli ett "dådens år" – vi kan agera och göra storverk! I det stora och i det lilla kan vi bära varandra.

Kari Malmström

IKONMÅLERI

FOTO: RAAD LAZO

Skapa din egen heliga bild

Människor har alltid varit intresserade av konst och att skapa, redan på 300-talet målades ikoner. När kyrkor byggdes och församlingar bildades, så ville man dekorera sina heliga platser.

Ikon betyder just helig bild. Att måla ikoner är ett sätt att uttrycka sig andligt genom att skapa utifrån bibeln och bibelns berättelser. Det är också ett sätt att meditera och fördjupa sig.

I kursen här i Brännkyrka får du lära dig grunderna i hur man gör och vilket material som behövs. Du kan måla ett helt eget motiv eller avbilda en tidigare ikon. Vi skapar tillsammans steg för steg, i en lugn och stillsam miljö.

Raad Lazo

VÅRFRUKYRKAN TISDAGAR 13.00–15.00, START 14 FEBRUARI. 10 TILLFÄLLEN. AVGIFT FÖR MATERIAL 300 KRONOR. FÖR MER INFO OCH ANMÄLAN KONTAKTA DIAKON RAAD LAZO, 0736-319207.

SJUNGA TILLSAMMANS

Från konserten i Brännkyrka kyrka 2 oktober.

FOTO: LINDA ANDERSSON

Vill du vara med i POP&VIS-kören?

I höstas startade vi POP&VIS-kören i Brännkyrka församling. En projektkör som samlade 60 körsångare, övade fyra måndagar och sedan hade en konsert med solister och komp. Brännkyrka kyrka var fylld till sista plats.

Den 16 januari drar vi igång ett nytt projekt med älskade poplåtar och visor, med övning i Vårfrukyrkan 19–21 måndagarna 16, 23 och 30 januari samt 6 februari. Konsert söndag 19 februari 16.00 i Brännkyrka kyrka.

Alla får vara med, och du behöver inte kunna läsa noter. Ljudfiler för egen övning mellan körövningarna kommer att finnas tillgängliga via nätet.

Som körledare strävar jag naturligtvis efter att kören ska låta så bra som möjligt. Men framförallt vill jag inspirera till att våga sjunga ut. Och jag brukar ständigt återvända till dessa ord: "Om du för tillfället inte hittar den ton som står i noterna – ta en annan! Det finns så många som funkar."

Anmäl dig till POP&VIS-kören genom ett mail till mig:

stefan.jamtback@svenskakyrkan.se

Stefan Jämtbäck

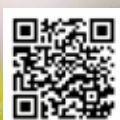
KÖRLEDARE FÖR POP&VIS-KÖREN, DIGITAL KOMMUNIKATÖR

Är du peppad för en utmaning?

Gör Kyrkans klassiker!

En svensk klassiker (idrottstävling där man skidar, cyklar, simmar och springer) kanske du har hört talas om, men visste du att du kan anta utmaningen för en kyrklig klassiker? Låter det spännande?

LÄS MER HÄR →

Kyrkorådets ordförande
Mimmi Fritiofzon.

FOTO: HÅKAN FLANK

För Mimmi är kyrkan både livlina och språngbräda

Mimmi Fritiofzon är sedan juni 2022 ordförande i Brännkyrka församlings kyrkoråd, sedan hennes företrädare Kekke Waltersson flyttat. Hon vill bidra till kyrkans utveckling, och ser vård av befintliga medlemmar minst lika viktig som missionen att värva nya. Hennes kyrkliga fundament är gediget. Kyrka och körsång – eller körsång och kyrka – hör till det som format henne. Skoltrötthet likaså. Och Posten! Häng med på hennes livsresa.

Vi ses hemma hos Mimmi på Prästgårdsgärdet. Hunden Ada välkomnar enligt väldigt klara regler, som Mimmi snabbt förklarar: "Vi kramar varandra, då vet hon att du är min gäst och inte hennes".

Efter kramen går vi mot köket, där förmiddagsfika med tilltugg väntar. Mimmis man Murat har nyligen varit hemma hos släkten i Turkiet och haft med sig valnötter, soltorkade aprikoser och annat gott.

Mimmi jobbar som säljare på 4 ESS, flyttfirman som ligger strax intill på Prästgårdsgärdet. Den kontakten började med att hon vände sig till dem för att råd-

da en flyttstädning, när det företag hon då jobbade för inte lyckades överleva pandemin utan gick i konkurs. "Blir du uppsagd, ring mig" sa hennes nuvarande chef. Hon ringde. Och på den vägen blev det.

Hon är uppenbarligen en driftig person! Mimmi ler och instämmer:

– Jag har nästan alltid en plan B.

Hon är smålandstjej, född i Nässjö för 61 år sedan. Svenska kyrkan fanns där, som över hela landet, och Mimmi hittade dit. Det började med barn- och ungdomskör, och ungdomsverksamhet.

– Vi hade något som kallades Sankt Markus Club.

Det var viktigt att stava med C, detta var 1970-tal. Mimmi skrattar.

Klubben, eller "cluben", leddes av Svante som var församlingsassistent. Och när hon var 17 hängde hon hos Svante, istället för att vara i skolan. Hon hoppade av gymnasiet efter första året.

– Jag tror att jag tillhör de där procenten som bara inte passar in i skol-systemet!

Hon var faktiskt en av Nässjös raggbrudar, och flera av hennes dåtida kompisar är nu "six feet under" – för de testade knark, vilket Mimmi aldrig vågade. Nässjö var en järnvägsknut med gott om droghandel.

– Jag vet inte vad som kunde ha hänt, men kyrkan blev ett alternativ, säger hon.

Hon sökte till Diakonala året (ett dåtida praktikår inom Svenska kyrkan), med Svante som referens jämte en av församlingens präster, och blev antagen.

– Jag jobbade i kyrkan i ett år, och var bland annat med i SIA, ett samarbete med skolan. Alla föreningar och samfund bjöds in till närvaro i skolan och jag var där en timme varje dag, berättar hon.

Så hampade det sig att en tjänst som fritidsledare/assistent blev ledig i församlingen, en tjänst som var förlagd just till skolan. Mimmi började där 1979, som fritidsledare inom SIA-verksamheten. Meddragen av en kompis läste hon senare in den treåriga ekonomiska linjen på komvux och blev student 1986.

Nässjö 1983.

FOTO: SVANTE

– Något av det bästa jag gjort!
Sedan skulle hon bara ha ett sommarjobb. På Posten.

– Jag började som sorterare på nätterna, men blev fast!

På Posten i Nässjö fanns en personalansvarig, som på något sätt hade en plan för alla, berättar Mimmi.

– Hon tipsade mig om att söka till lantbrevbärare, det fanns ett vikariat.

Ormaryd med omnejd blev Mimmis område, och här fick hon några helt fantastiska år. När hon så småningom skulle sluta samlade de boende ihop sig och skrev på listor för att hon skulle bli kvar.

– Lantbrevbäraren kom med skatteutbetalningar och pension – i kontanter. Jag hjälpte folk att betala räkningar, de fick de där små lånsmala remsorna som kvitton, berättar hon.

Det är inte så jättelänge sedan, men ändå...

– Det fanns ju folk som bara träffade lantbrevbäraren på hela dagen! Jag blev bjuden på kaffe, blev bekant.

Hon minns en syskontrio där en syster inte varit nere i samhället sedan konfirmationen, och nu var hon i 80-årsåldern.

Mimmi har alltid gillat att hoppa på grejer, ta nya steg och se möjligheter. 1991-92 var hon med i World Festival Choir, en tillfällig kör av typen projekt.

– Vi gjorde fyra konserter, med Pavarotti! – två i Oslo, en i München och en i Globen här i Stockholm, berättar

hon. I ett drygt halvår repade vi en söndag i månaden på Åsö gymnasium, jag åkte nattåg och åt frukost på centralen.

– Då började nog mina drömmar om ett liv i Stockholm, ett annat liv. På jobbet fanns ett anslag om brevbarare på Kungsholmen.

Hon såg det lilla anslaget som "ett tecken". Ingen visste vem som satt upp det, och det såg hon som "ännu mer ett tecken".

Nu gick driftigheten igång. Mimmi ville! Och skulle. Hon fick tjänstledigt, pappa och mamma körde upp henne och den vita katten Steffi.

– Mamma grät ända till Tranås, såg framför sig mig som en "bag lady", utan hem och eländig!

Hon hade ett andrahandskontrakt, men ganska kortfristig. Mimmi såg till

att fråga runt, kontakta alla sina med-postisar och resultatet blev bra nog för att hon skulle bli kvar. Det blev några olika adresser innan hon till slut köpte en egen lägenhet 1999. Det blev också ett antal jobb inom Posten, framför allt inom ramen för att sälja posttjänster.

2003 var hon och kompisen Karin på semester i Turkiet, en mångårig tradition.

– Jag skulle egentligen "göra slut" med Turkiet och en gammal relation där, berättar Mimmi.

Istället träffade hon Murat och tyckte uppstod. De gifte sig, i Turkiet såväl som i Salems kyrka här hemma. I Turkiet var det fest i tre dagar med 800 gäster. Fantastiskt! Här i Sverige minst lika trevligt på Röda caféet.

Att få hit Murat på permanent basis var dock inte så enkelt. Här behövdes sannerligen Mimmis driftighet. Hon beskriver en trasslig resa med många telefonsamtal och trovärdighetsfrågor, innan hon fick tag på rätt instanser och personer.

2006 hittade de lägenheten på Prästgårdsgården, i markplan med egen täppa. Mimmi ville inte ha hus, men Murat behövde en trädgård, så den passade perfekt. Frid och ro. Men sedan drabbades Mimmi av en hjärntumör, som kostade henne några år av aktivt liv. Hon berättar att även tiden före diagnosen innebar utmaningar. Hon blev arg för ingenting, eller ledsn för ingenting – och ingen förstod varför.

– Men Murat stod kvar, hela tiden, säger hon varmt.

Hon opererades – och det gick bra! – men det blev tre års tuff rehabilitering. Mycket fick hon lära om från början.

– Jag har en förvärvad hjärnskada och jobbar halvtid, vilket är det som funkar, konstaterar hon. Jag är känslig för intryck, behöver vila – och kan bara behöva sluta ögonen ibland, också i mötessammanhang!

Att då ta på sig ordförandeskapet i församlingens kyrkoråd? Ja, det var inte självklart, men hon pratade ganska mycket med sin företrädare Kekke och med församlingens administration, och valde att säga ja, det är ju ett förtroendeuppdrag.

Hon stod alltså inte överst på socialdemokraternas lista i kyrkovalet förra året, det gjorde Kekke. Men Mimmi har varit med i kyrkorådet under ett par perioder, och det är det kyrkliga som leder henne.

FOTO: PRIVAT

Bröllopsfest i Turkiet 2004.

– Jag har alltid varit socialdemokrat, men inte särskilt partipolitiskt engagerad, och har nog egentligen åsikten att kyrkan inte ska vara politisk, säger hon.

Mimmi var med på församlingens personalkonferens i augusti, om församlingsinstruktion och framtidsspaning. Där bidrog hon med sina erfarenheter som säljare och delade tankar om kundvård. Hur viktigt det är att inte gå vilse när man försöker värva nya. Risken är att man förlorar de man har. Direkt översättbart till Svenska kyrkan, faktiskt. Mission och medlemsvård går hand i hand.

– **Det finns en stor öppenhet** och frimodighet i kyrkan idag, men fortfarande upplever jag att många människor har en "trång" syn, att det finns myter som inte stämmer, säger Mimmi eftertänksamt. För mig är det så att alla har lika stort värde, det är mitt verkliga fundament – och där är Svenska kyrkan!

För mig är det så att alla har lika stort värde, det är mitt verkliga fundament – och där är Svenska kyrkan!

Körsången har drivit och följt henne nästan hela livet, men efter sjukdomen har hon inte tagit upp den igen.

– Jag orkar inte längre komma hem efter jobbet, ta notväskan och kasta mig iväg, konstaterar hon, men avslöjar en grym saknad.

– Jag längtar efter att sjunga! Jag sjöng på ett dop för ett tag sedan, det var så kul!

Dopet skedde i Brännkyrka församling. Prästen kände igen sin kyrkorådsordförande och gjorde "high five"!

Vi avslutar i tro och förtröstan. Mimmi minns från 1970-talet:

– Jag sa till Svante: "Tänk om Gud inte finns!". Han svarade: "Det gör inget, för då har jag gått omkring och trott på det och mått bra hela tiden".

Mimmi skrattar. Att tro kan hjälpa en att må bra, ja, det räcker långt. Livet är en gåva – och varje dag är värd att ta tillvara och förvalta. High five!

Kari Malmström

FOTO: PRIVAT

Glada korister 1992.

Ränderna går aldrig ur en gammal postis! En mycket bra skola för livet, menar Mimmi. Åren som lantbrevbärare minns hon med stor glädje.

Brännkyrka församling, där tid och evighet möts

Berättelsen om **Jesu födelse** i Bibeln talar om något storslaget, Gud blir människa i Jesus Kristus! Det heliga föds i det världsliga. Himmel och jord knyts samman i en människa.

Det är intressant att tänka på att ordet *religion*, som har ett latinskt ursprung, betyder just det som berättelsen om Jesu födelse handlar om, nämligen att knyta ihop, binda samman. I kyrkan kallar vi julens budskap då Jesus föds i stallet i Betlehem för *Inkarnationens mysterium*, Gud förkroppsligas och blir människa.

Det innebär att Gud kommer till vår värld med våra begränsningar och villkor och ser världen med våra ögon. Med en finare term kallas det här

för *empati*, det vill säga förmågan att kunna se och leva sig in i en annan människas känslor och situation.

I Bibelns första bok, första Mosebok, läser vi om de första människorna, Adam och Eva, som äter av den förbjudna frukten och därmed blir förvisade från paradiset, Edens lustgård. Berättelsen om Adam och Eva är inte historisk

i den meningen att den går att datera. Berättelsen är snarare existentiell, den berättar om vad det innebär att vara människa och leva i en brusten relation med Gud. Mot den här bakgrunden förstår vi bättre berättelsen om Jesus Kristus.

I församlingens arbetslag och kyrkoråd har vi den senaste tiden haft anledning att fundera över vad Brännkyrka församling är och vad dess syfte ska vara. Dessa funderingar har utmynnat i en så kallad församlingsinstruktion. Församlingsinstruktionen utarbetas av kyrkoråd och personal, godkänns av kyrkofullmäktige samt fastställs av Domkapitlet.

Utifrån församlingsinstruktionen har vi medarbetare och förtroendevalda formulerat ett motto, en slags kort och koncis sammanfattning av vår vision som både är förankrad i kyrkans långa tradition och samtidigt manar oss att våga vara kyrka och ta oss an de utmaningar som är aktuella i vår tid. Vår församling ska kännetecknas av en öppenhet för människor men också för att människor finner nya vägar till Gud.

Mottot lyder: **Brännkyrka församling, där tid och evighet möts.**

Vi vill tro att det läkande mötet mellan människa och Gud är möjligt i vår tid och i vår församling.

Tore Skytèn

PÅ NYA JOBB

Personalförändringar

Vår mycket uppskattade kyrkomusiker Helena Holmlund har lämnat oss för en tjänst som organist i Umeå. Tack för fina år! Ny på orgelpallen är organist Klara Wising, som börjar 16 januari.

Prästen Milla Persson är redan bekant för många församlingsmedlemmar. Hon gör sitt år som pastorsadjunkt här (slutfinishen av prästutbildningen) och har tackat ja till en fast tjänst här från 17 januari. Hurra för att Milla blir kvar!

Tillförordnade administrativa chefen Raimond Molander blir också kvar, men i en förändrad roll. Raimond kommer under en tid att jobba med strategiska och församlingsövergripande frågor, parallellt med att Anders Stark, ny administrativ chef, tillträder och lär känna oss. Anders kommer närmast från en liknande tjänst i Lidingö församling, och börjar 13 februari.

Nathalie Åhrling kom hit i september som ungdomsassistent. En del av det hon sysslar med kan du se på sidan 8!

KM

Tack för all hjälp!

Den 24 februari 2022 är ett datum som skrivits in i historieböckerna. Ryssland startade en olaglig och oförsvarlig invasion av Ukraina. Nu har kriget pågått i tio månader. Civila människor och mål har inte skonats. En stor del av det ukrainska folket saknar husrum, värme, ljus, mat och vatten.

Blått och gult är både Sveriges och Ukrainas färger och allt sedan vikingatiden då Kiev grundlades och prinsessan Ingegerd (dotter till Olof Skötkonung) gifte sig med storfursten av Novgorod, har det funnits band mellan länderna. I slutet av 1700-talet grundades dessutom Gammalsvenskby av svenskättlingar från Dagö i nuvarande Estland.

Omedelbart efter årets krigsutbrott startade flyktingströmmar och många sökte sig västerut genom Polen och flera kom till Sverige. Brännkyrka församling har haft möjlighet att ta emot en storfamilj, åtta personer i fyra generationer, och ge dem husrum. Församlingen har upplåtit fastigheten, medan all utrustning, möblemang och andra nödvändigheter samlats in av ideella krafter. Tack för att ni hjälper!

Våra ukrainska gäster tvingas att med stor oro följa utvecklingen i hemlandet. Städerna, skogen och mark skövlas. Människor blir skadade och lemlästade och många dör.

För att ge ukrainare i exil möjlighet att i Älvsjö möta landsmän och älvsjöbor har Brännkyrka församling sedan i våras varje måndag eftermiddag välkomnat till *Mötesplats Ukraina* i Brännkyrka församlingshem. Mötesplatsen fortsätter att hålla öppet, varje måndag 13–15.

Människor i Ukraina lider och människor i Sverige har hört deras rop på hjälp. Nu när vintern tagit sitt grepp är hjälpbehoven oändliga. Brännkyrka församling har startat en insamling till järnkaminer som ger möjlighet till värme samt att laga mat och koka vatten. Varje kamin kostar cirka 1000 kronor och i skrivande stund har vi fått in medel till över 100 järnkaminer. Tack för att ni hjälper!

Nyligen hade vi också möjlighet att sända humanitär nödhjälp till en församling i Kiev och kunde i samverkan med Stiftelsen Blåljus även förmedla läkemedel av olika slag.

Ekonomiska bidrag är fortsatt välkomna. Swisha till Brännkyrka UKRAINA på nummer 123 690 89 66. Vill du bidra till en järnkamin skriv det i meddelandefältet. Tack för att du hjälper!

Raimond Molander

En vecka med Nathalie

En helt vanlig vecka tror jag inte riktigt finns så här kommer hur en helt ovanlig vecka som ungdomsassistenta kan se ut:

MÅNDAG: Planering och förberedelser inför olika läger och verksamheter. Öva på julkrubban som dockteater.

TISDAG: Möten inför veckan och planerade verksamheter.

ONSDAG: Kick-off för årets konfirmander, After School som är en ungdomsverksamhet för årskurs 5–6, Ungdomskväll för årskurs 7 och uppåt, repetition inför Lucia.

TORSDAG: Rensning av förråd och kostymer, Grubbelklubben i Fruängens skola där eleverna får chans att fundera över och svara på en fråga under lunchrasten.

FREDAG: Öppen förskola och julmarknad.

Jag väntar med spänning på nästa vecka som mest troligen kommer se helt annorlunda ut.

Nathalie Åhrling

FOTO: NATHALIE ÅHRLING

Brännkyrkabladet delas ut till alla hushåll i församlingen, även till dem som undanbett sig reklam. Detta för att vi inte ska missa någon som verkligen vill ha tidningen. Den delas alltså ut även till icke-medlemmar. Skulle du vara en av dem som inte är intresserad – bli inte arg på oss för att du ändå fått tidningen. Lägg den bara i pappersåtervinningen! Tack för visad förståelse.

Svenska kyrkan
BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

Gud ville någonting med mig

Sara Herrlander
PRÄST

Det är något visst med tiden mellan jul och nyår. Vissa av oss kanske fortfarande har resterna kvar från julmaten i kylen och kanske har vi en ledig stund mitt i, ett andningshål från alla vardagsbestyr. En stund till summering av året som gått.

Jag tänker att det också kan vara en tid att reflektera över vilka avtryck Gud gjort i mitt liv. Hur olika livserfarenheter format min Gudsrelation.

Första gången jag såg någon be var på Bali. Jag var fyra år gammal och hade min första andliga upplevelse. Den vackra sarongen runt den bedjande kvinnans midja hade de mest fantastiska mönster och färger. Hon höll handen full av rökelser som hon pressade mellan handflatorna, satte sig på knä och förde händerna mot pannan vid ett litet stenaltare mitt ute på vägen. Fast jag aldrig gjort eller sett någon göra så, visste jag att det betydde att hon pratade med Gud. Det ville jag också göra.

Min lågstadiesfröken Maj-Britt pratade också med Gud. Hon var den gamla sortens lärare som inte finns längre. Hon trampade orgel och jag sjöng för full hals "Bereden väg för Herren". Hon lärde mig "Fader vår" utantill och gammeldags snirklig skrivstil. Hon var till och med så gammal, att hon inte tyckte det var något konstigt alls att tomtensisen i vårt julspel hette Snopp. Trots det, fanns det ingen som kunde mäta sig med Maj-Britts inlevelse när hon berättade de stora berättelserna ur bibeln, om Jesus liv och Paulus resor. Jag ville också berätta.

Det var först under min konfirmationstid som kyrkans ord om Gud fylldes med mening. Det var där jag fick ett språk för Anden. Hon som

ständig lever i och genom och mellan oss. Gud som är nära, i varje andetag. Vi var ett gäng ungdomar som levde ihop i fyra veckor en sommar i de blekingska skogarna tillsammans med vår präst och våra ledare. En av de finaste gemenskaper jag någonsin upplevt. Efter det var det inte bara min relation till Gud som var förändrad. Jag var förändrad.

Flera år senare satt jag svettig på en fyra veckors tyst retreat mitt ute i den thailändska bushen och pratade med en munk. Det där med andetaget fattade jag, men resten var obegripligt. Vi kunde ju inte bara sitta där och andas. Livet måste vara mer. Gud måste vilja någonting med mig.

Munken mittemot tittade på mig med sina snälla milda ögon och sa något i stil med: "Ni västerlänningar tror att ni kan komma hit och hitta hem, fast ni egentligen bara åkt därifrån. När jag lyssnar på dig så hör jag bara Kristus." På märkligaste sätt hade jag funnit Sonen i smilgroparna på en gammal buddistisk man, långt hemifrån.

När jag åkte hem igen började jag hänga i kyrkan, plugga teologi och förälskade mig i en man. Känslan av hur allt hängde ihop och att min plats i universum just utkristalliserats landade mitt i bröstet. Jag skulle viga mitt liv åt att berätta om Gud.

I backspegeln kan allt det där som verkade så osäkert te sig fullständigt självklart. Ibland behöver vi blicka bakåt för att klarare kunna se framåt

Kanske är det först då vi kan önska varandra en riktigt god fortsättning.

Mindfulness & meditation i Vårfrukyrkan Fyra torsdagskvällar i vår: 2 februari, 2 mars, 13 april och 4 maj. Vi övar två olika meditationsformer och använder ett antal yoga- eller qigong-rörelser. Ingen föranmälan.

PLATS: MARIASALEN, VÅRFRUKYRKAN. TID: 18.45–CA 20.00. LEDARE: PER FRISK, MEDITATIONSINSTRUKTÖR, OCH BERTIL NÄRDING, PRÄST OCH QIGONGLEDARE.